

Bet. o. Lovf. om Indfødsrets Meddelelse.

Angaaende Varigheden af Ansørgernes Ophold her i Landet bemærkes, at 147 har opholdt sig her i over 30 Aar, 296 mellem 12 og 30 Aar og 26 under 12 Aar. 7 Svenskere og 3 Nordmænd har opholdt sig her i Landet under 12 Aar. Af de øvrige Ansøgere — bortset fra de i Slesvig fødte — har 6 opholdt sig her under 15 Aar. Ved disse Angivelser har man dog set bort fra de Tilfælde, hvor vedkommende kun mangler ganske kort Tids Ophold for at opfylde den almindelige Fordring. Naar der i disse Tilfælde er afveget fra Regelen om det Tidsrum, i hvilket fremmede Landes Undersaatter skal have opholdt sig her i Landet for at opnaa Indfødsret, skal Udvalget bemærke, at der er oplyst at være særlige Forhold til Stede, der formentlig tilstrækkeligt begrunder, at Ansørgerne er optagne paa Lovforslaget, f. Eks. at enten begge Forældre er danske — Nr. 117, 120 og 122 (opdragne i Danmark), 228, 260, 442 og 461 — eller Moderen er dansk — Nr. 42 (Faderen naturaliseret), 79 og 291 —. Ansørgerne under Nr. 98 og 99, hvis Moder, der samtidig søger Indfødsret, er dansk født, kom som Børn her til Landet og opdrages her, ligesom Broderen under Nr. 100, der er født i København. Hvad Ansørgeren under Nr. 188 angaar, mangler hun kun kortere Tids Ophold for at opfylde den almindelige Fordring, idet hun kom her til Landet i 1904; Ministeriet motiverer i øvrigt hendes Optagelse paa Lovforslaget ved en Henviisning til, at Konventionen af 26. Maj 1914 mellem Danmark, Norge og Sverige som Betingelse for, at Opholdslandet skal bære Udgifterne ved Fattigunderstøttelsen af Undersaatter fra et af de to andre Lande, opstiller, at vedkommende ikke i Løbet af et uafbrudt Ophold i 10 Aar har modtaget Fattigunderstøttelse paa Grund af vedvarende Trang o. s. v. Endelig skal med Hensyn til de under Nr. 335 og Nr. 385 opførte Ansøgere nævnes, at de har haft Ophold i Danmark siden 1905; førstnævnte har derhos tidligere opnaaet Indfødsret (ved

Ægteskab), som hun, der nu er Enke, imidlertid atter mistede ved, at hendes Mand erhvervede norsk Statsborgerret, og sidstnævnte, som er gift med en dansk Kvinde, er paa særlig Maade knyttet til Landet.

27 af de 469 Ansøgere har modtaget Fattighjælp (paa Lovene af 3. Marts og 21. December 1914 48 og 51 af henholdsvis 632 og 657), men Udvalget nærer den Opfattelse, at dette paa Grund af de tilstedeværende Omstændigheder ikke bør afskære de paagældende fra at opnaa dansk Indfødsret. I 13 Tilfælde er Beløbet nemlig tilbagebetalt (Nr. 21, 67, 86, 88, 133 delvis, 190, 191, 216 delvis, 319, 367, 412, 456 og 464), og for adskilliges Vedkommende er Hjælpen ydet for over 20 Aar siden (foruden flere af de nysnævnte Ansøgere Nr. 25, 38, 127, 178, 200, 242, 338, 361, 404 og 469). Som oftest har man i øvrigt maattet ty til Fattighjælpen paa Grund af Sygdom, hvilket ogsaa gælder Ansørgeren under Nr. 66. I 5 Tilfælde er Understøttelsen ikke ydet vedkommende selv, men til den paagældendes Mand (Nr. 338 og 361 (jfr. ovfr.), Nr. 132, 137 og 221).

Endvidere har 8 af Ansørgerne (paa Lovene af Marts og December 1914 henholdsvis 23 og 15) nemlig Nr. 64, 88, 91, 137, 331, 343, 364 og 410 modtaget Understøttelse, som efter de gældende Regler er uden Fattighjælps sædvanlige Virkning — Understøttelsen er oftest ydet som fortsat Sygekassehjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 —, og 20 (paa de to nævnte Love 16 og 20) har modtaget Hjælp af „de fattiges Kasse“ eller Hjælpekassen, saaledes Nr. 64 (25 Kr.), Nr. 88 (43 Kr.), Nr. 97 (i alt 350 Kr. 30 Øre i 4 Aar), Nr. 149 (268 Kr.), Nr. 173 (60 Kr.), Nr. 184 (80 Kr.), Nr. 194 (50 Kr.), Nr. 230 (i alt 25 Kr.), Nr. 235 (1908—13 aarlig 35 Kr., 1913—14 60 Kr.), Nr. 241 (63 Kr.), Nr. 258 (15 Kr.), Nr. 269 (40 Kr.), Nr. 276 (i alt 197 Kr.), Nr. 306 (25 Kr.), Nr. 331 (i alt 125 Kr. i 3 Aar), Nr. 389 (20 Kr.), Nr. 404 (50 Kr.), Nr. 410 (33 Kr. 25 Øre), Nr. 432 (30 Kr.) og Nr. 460 (i